

- 3) Αντιτίθεται η ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας πλαισίου σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 20, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 (όπως ερμηνεύεται από την ως άνω υπουργική εγκύκλιο 3/2017), η οποία, μολονότι προβλέπει τη δυνατότητα μονιμοποίησης των ορισμένου χρόνου ερευνητών των δημόσιων ερευνητικών φορέων –άλλα μόνο εάν έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τρία έτη υπηρεσίας κατά την 31η Δεκεμβρίου 2017–, εντούτοις, δεν προβλέπει τη δυνατότητα αυτή για τους πανεπιστημιακούς ερευνητές ορισμένου χρόνου, για τον μόνο λόγο ότι το άρθρο 22, παράγραφος 16, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 έχει υπαγάγει τη σχέση εργασίας τους, καιτοι βάσει νόμου πρόκειται για σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, σε «καθεστώς δημοσίου δικαίου», παρά το ότι το άρθρο 22, παράγραφος 9, του νόμου 240/2010 επιβάλλει στους ερευνητές ερευνητικών φορέων και πανεπιστημίων τον ίδιο περιορισμό όσον αφορά τη μέγιστη διάρκεια των σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται, υπό τη μορφή των συμβάσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 24 ή των ερευνητικών υποτροφιών που διαλαμβάνονται στο ίδιο άρθρο 22, με πανεπιστήμια και ερευνητικούς φορείς;
- 4) Αντιτίθενται οι αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την ανωτέρω συμφωνία πλαίσιο, καθώς και η αρχή της μη διάκρισης που περιέχεται στη ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας, σε εθνική διάταξη, (άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010 και άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ και παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 81/2015) η οποία, παρά το ότι υφίσταται νομοθεσία που εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, η οποία περιλήφθηκε πρόσφατα στο ως άνω διάταγμα 81/2015 και η οποία ορίζει (από το έτος 2018) τη μέγιστη διάρκεια της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου σε 24 μήνες (συμπεριλαμβανομένων παρατάσεων και ανανεώσεων) και θέτει ως προϋπόθεση για τη σύναψη τέτοιου είδους συμβάσεων εργασίας από τη δημόσια διοίκηση την ύπαρξη «προσωρινών ή έκτακτων αναγκών», επιτρέπει στα πανεπιστήμια να προσλαμβάνουν ερευνητές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας, δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη, υπό τον όρο θετικής αξιολόγησης των διδακτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων κατά την ίδια τριετία, χωρίς να εξαρτούν τη σύναψη της αρχικής σύμβασης ή την παράτασή της από την ύπαρξη τέτοιων προσωρινών ή έκτακτων αναγκών του πανεπιστημίου, και επιτρέπει επίσης στα πανεπιστήμια, κατά τη λήξη της πενταετούς περιόδου, να συνάπτουν με το ίδιο ή άλλα άτομα μία ακόμη σύμβαση ορισμένου χρόνου παρόμοιου τύπου, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις ίδιες διδακτικές και ερευνητικές ανάγκες που συνδέονται με την προηγούμενη σύμβαση;
- 5) Αντιτίθεται η ρήτρα 5 της ανωτέρω συμφωνίας πλαισίου, επίσης υπό το πρίσμα των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας και της ανωτέρω ρήτρας 4, σε εθνική διάταξη (άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ, και παράγραφος 4 του νομοθετικού διατάγματος 81/2015 καθώς και άρθρο 36, παράγραφοι 2 και 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/2001) η οποία απαγορεύει στους πανεπιστημιακούς ερευνητές που έχουν προσληφθεί με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη (κατά το ανωτέρω άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010), να συνάψουν στη συνέχεια σύμβαση αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι, στην ιταλική έννομη τάξη, δεν υφίσταται άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την πρόληψη ή την κύρωση της καταχρηστικής σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου εκ μέρους των πανεπιστημίων;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 27 Ιανουαρίου 2020 — **Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)** κατά PC, RE

(Υπόθεση C-44/20)

(2020/C 161/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: **Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)**

Αναρρεσίσβλητοι: PC, RE

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Πρέπει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999, και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει ο χρόνος προϋπηρεσίας που συμπλήρωσαν εργαζόμενοι στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε Αρχή, με καθήκοντα όμοια προς εκείνα που ασκεί μόνιμος υπάλληλος που υπηρετεί στη σχετική βαθμίδα της ίδιας Αρχής, να προσμετράται για τον προσδιορισμό της προϋπηρεσίας τους, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η μετέπειτα μονιμοποίηση πραγματοποιείται μέσω δημόσιου διαγωνισμού, που συνεπάγεται την ύπαρξη ιδιαιτεροτήτων της διαδικασίας διαγωνισμού η οποία οδηγεί, όπως προεκτέθηκε, στην ολοσχερή ανανέωση της σχέσης εργασίας και στη δημιουργία, με διακοπή την οποία αποδέχεται ο συμμετέχων στη διαδικασία διαγωνισμού, μιας νέας σχέσης που χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη επίσημης απόφασης μονιμοποίησης και από ειδικές υποχρεώσεις και ιδιαίτερα αυξημένη σταθερότητα;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα υπό α' ανωτέρω: πρέπει να αναγνωρίζεται το σύνολο της προϋπηρεσίας ή υπάρχει αντικειμενικός λόγος που δικαιολογεί τη διαφοροποίηση των κριτηρίων αναγνώρισης όσον αφορά το σύνολο της προϋπηρεσίας λόγω των ως άνω εκτιθέμενων ιδιαιτεροτήτων;
- γ) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα υπό β' ανωτέρω: με βάση ποια κριτήρια πρέπει να υπολογίζεται η δυνάμενη να αναγνωρισθεί προϋπηρεσία, προκειμένου να μην επιφέρει δυσμενή διάκριση;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις
28 Ιανουαρίου 2020 — F. κατά Stadt Karlsruhe**

(Υπόθεση C-47/20)

(2020/C 161/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εκκαλών και αναιρεσείων: F.

Καθού, εφεσίβλητος και αναιρεσίβλητος: Stadt Karlsruhe

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 11, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ⁽¹⁾ κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου έχει απαγορευθεί σε κάτοχο εκδοθείσας σε άλλο κράτος μέλος ευρωπαϊκής άδειας οδήγησης για τις κατηγορίες Α και Β λόγω οδήγησης σε κατάσταση μέθης να οδηγήει μηχανοκίνητα οχήματα στο πρώτο κράτος μέλος με την εν λόγω άδεια οδήγησης, να αρνηθεί να αναγνωρίσει άδεια οδήγησης για τις κατηγορίες αυτές, την οποία ο ενδιαφερόμενος απέκτησε μέσω ανανέωσης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/126 στο δεύτερο κράτος μέλος μετά την απαγόρευση;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.)